

آهسته و پیوسته به سمت جام

سمیرا شیرمردی

روزنامه‌نگار

نزدیکتر از همیشه؛ چند گام تا موفقیت و قهرمانی. این حکایت این روزهای سپاهان است. سپاهان این روزها بیش از هر زمانی به قهرمانی فصل بیست و دوم لیگ برتر نزدیک شده است. زردپوشان اصفهانی اگرچه در ابتدای نیم فصل اول در چند بازی امتیازات مهمی از دست دادند اما بعد از آن توانستند به بهترین شکل ممکن کار را پیش ببرند و صدرنشین شوند. آنها صدر جدول را از تیمی گرفتند که در چند سال اخیر همیشه جزو مدعیان قهرمانی بود و ۵ قهرمانی پیاپی دارد. شاید همین مسأله این صدرنشینی را برای سپاهانی‌ها شیرین تر کرد و حالا نمی‌خواهند تحت هیچ شرایطی آن را از دست بدهند. شاگردان ژوزه مورایس، حتی در روزی که خوب نیستند هم بخوبی بلدند امتیاز بگیرند و در بازی با صنعت نفت آبادان هم در نهایت ۳ امتیاز را از آن خود کردند تا بتوانند همچنان صدرنشین بمانند. آنها برای رسیدن به قهرمانی حالا شش فینال مهم دارند که به نظر می‌رسد بتوانند از پس آن بیایند و به ششمین قهرمانی خود در لیگ برتر برسند. سپاهانی‌ها در هفته پیش رو مقابل تراکتور بازی می‌کنند که اگر در آن بازی، امتیاز از دست ندهند بخوبی می‌دانند دیگر باید خود را قهرمان بدانند. چراکه در بازی‌های بعدی مقابل مس رفسنجان، ملوان بندرانزلی، نفت مسجد سلیمان، پیکان و مس کرمان کار چندان سختی نخواهند داشت. زردپوشان اصفهانی حالا آهسته و پیوسته به سوی جام حرکت می‌کنند و به نظر می‌رسد با توجه به بازی‌های باقی‌مانده آنها بیش از هر زمانی به جام قهرمانی نزدیک هستند.

صدگلوله

ایمان گودرزی

روزنامه‌نگار

درست زمانی که وضعیت مدیریت و شرایط داخلی باشگاه استقلال در حال فروپاشی است کمی آن طرف‌تر سایپنتو و شاگردانش با تمام وجود

به دنبال تکرار قهرمانی و رسیدن به صدر جدول هستند. همین چند روز پیش بود که خبر رسید آبی‌ها موفق به پرداخت بدهی استراماچونی نشدند و همین قضیه با پیامد حذف از آسیا و بعد از آن استعفای علی فتح‌الله‌زاده همراه شد. اما دقیقاً یک روز قبل از این اتفاق بود که استقلال در اولین

بازی سال جدیدش در زمین آزادی نمایش بی‌نظیری از خودش به جای گذاشت که اصلاً به تیمی با شرایط بحرانی شبیه نبود. شاگردان سایپنتو که بعد از باخت به سپاهان حالا در ۹ بازی در تمام رقابت‌ها هست که رنگ باخت را ندیده‌اند و در ۸ بازی به پیروزی رسیده‌اند، فقط ۳ امتیاز با تیم سرحال

و روی فرم مورایس فاصله دارند تا به صدر برسند. اگر حذف از آسیا روی تیم تأثیر نگذارد به نظر نمی‌رسد حالا حالاها رقیبی برای برد این استقلال پیدا شود. تیمی که در مقطعی ۸ امتیاز از صدر دور شد، نشان داد امید آخرین چیزی است که می‌میرد و حالا با یک لغزش از سوی سپاهان پراحتی می‌تواند

جای آنها را در رده اول بگیرد و از طرفی به آرزوی قهرمانی پیاپی برسد. به‌عنوان یک هوادار فوتبال دیدن شرایط سخت مدیریتی و باشگاه چیزی جز افسوس ندارد و حیف است که تیمی که حالا به ثبات و یکدستی ایده‌آلی رسیده به خاطر کم‌کاری و اشتباهات مدیران جایی در بالاترین

رقابت سطح باشگاهی آسیا نداشته باشد. یادمان نرود حالا تیمی از آسیا کنار رفته که فصل گذشته با رکورد تاریخی بدون باخت به قهرمانی رسیده است و از آنجا که مدت‌هاست فوتبال ایران به آه و حسرت عادت دارد بار دیگر باید شاهد تلف شدن ظرفیت‌ها در خارج از زمین باشیم.

سه برش از هفته پرتب و تاب

از کنار هم می‌گذریم

آیسان سعیدی

روزنامه‌نگار

آنها حالا به کرانه موفقیت رسیده‌اند. کرانه‌ای که با عبور از یک نیم‌فصل پرتلاطم و تندبادهای گوناگون میسر شده و از همین رو جذابیت و هیجان آن دوچندان است. درست در نقطه‌ای که به نظر می‌رسد ریکاردو سایپنتو با استقلال به بن‌بست رسیده، تیم او قفوس‌وار برخاسته و حالا با سرعت نور در حال طی طریق به سوی صدر جدول است. و رای جا افتادن انگاره‌های فنی و تاکتیکی سایپنتو در استقلال، موفقیت امروز را باید نتیجه می‌شدن تیم با رویکرد سرمربی پرتغالی دانست. مردی عصیانگر که در کنار زمین همچون یک آتشفشان فعال است و گدازه‌های خود را به درون مستطیل سبز می‌ریزد اما این آتشفشان داغ در سراسر نیم‌فصل اول تر و خشک را با هم می‌سوزاند. مردی که بازیکنانش تحت تأثیر همین عصیان‌های دائمی در لب خط تمرکز خود را از کف می‌دادند و در نتیجه به برد و موفقیت نمی‌رسیدند. هدف سایپنتو البته از ابتدا مشخص بود. او با سبک مربیگری خود می‌کوشید که با رفتارهای غیرعادی و برون‌گرایشی تیم مقابل را تحت تأثیر قرار داده و بار روانی و استرس را به حریف منتقل کند

تا شاگردانش فارغ‌البال و در سایه از فرصت استفاده کرده و به حریف عاصی شده و بدون تمرکز ضربه بزنند اما رفتارهای او بیش از اینکه تیم مقابل را منکوب کند، تیم خودش را تحت تأثیر قرار می‌داد. نتیجه این رفتار همانی بود که در زمین می‌دیدیم؛ یک تیم دستپاچه و بدون تمرکز که آسیمه‌سر برای برد جان می‌کند.

سایپنتو اما به جای اصلاح رفتار و رویکرد خود و غلتیدن به ورطه تعادل کوشید تا تیمش را با خلق و خوی رفتارهای آشنا کند. او بازی به بازی بیشتر و بیشتر در حرکات خود اغراق کرد و حتی محرومیت را به جان خرید به قیمت اینکه شاگردانش یاد بگیرند که مخاطب این رویکرد و این عصیانگری تیم حریف است. آنها آموختند که بی‌اعتنا به سایپنتو در زمین اجرا کنند که سرمربی تیم از آنها می‌خواهد و دریافتند که حرارت تر و خشک را با هم می‌سوزاند. مردی نه خودی‌ها را. نتیجه انطباق آبی‌ها با رویکرد و استراتژی سرمربی پرتغالی از استقلال تیمی متفاوتی ساخت. تیمی که به برد عادت کرده و در نیم‌فصل دوم همه حریفان را تار و مار می‌کند. استقلال و سایپنتو حالا در هم حل شده‌اند؛ اتفاقی که یک برانگیختگی را موجب شده تا استقلال تخت‌گاز به سمت صدر جدول پیشروی کند.

در فصل جاری شهره شده. پرسپولیس در رفسنجان اگرچه دست‌بالا را داشت اما یک پنالتی مشکوک و ۱۰ نقره شدن حریف بهترین فرصت برای آنها بود تا سرخ‌ها بازی انتحاری را پیشه کنند و دروازه حریف را به توپ ببندند اما آنچه پرسپولیس در این بازی نشان داد، هیچ تناسبی با بازی انتحاری نداشت و با روند افتان و خیزان هفته‌های اخیر مو نمی‌زد. تیمی که دقیق طولانی‌مقابل یک حریف ۱۰ نقره بازی کرد و چندین و چند موقعیت خلق کرد اما باز هم بسان هفته‌های اخیر فرصت‌ها را از دست داد و نتوانست حریف را در منگنه قرار دهد. پرسپولیس در رفسنجان همان تیمی که چندین و چندین و چند موقعیت نمی‌سازد، دندان زهری ندارد و از موقعیت‌های خود نیز نمی‌تواند استفاده کند. سرخ‌ها خوش‌شانس بودند که با همان پنالتی مشکوک ۳ امتیاز را به جیب زدند و گرچه احتمالاً بدون آن پنالتی یک مساوی دیگر در راه بود. پرسپولیس فعلی هرگز تیم زهرار و کوبنده‌ای نیست و در تنگنای انتهای فصل و شکاف ایجاد شده با صدر که نیاز به گلزنی و بازی طوفانی دارد، نمی‌تواند کاری از پیش ببرد. این پرسپولیس با این شکل بازی هر روز از جام دورتر خواهد شد.

برای تیمی که چند فصل با وجود بریز و بپاش فراوان از جام دور مانده

و حالا به صدر جدول رسیده، فرصتی برای ساده‌انگاری نیست. آنها حالا در کلیدی‌ترین موقعیت فصل به صدر جدول رسیده‌اند و این صدرنشینی را آسان از دست نخواهند داد. برنامه سپاهان همین است؛ صدرنشینی تا روز آخر و در آغوش کشیدن جام. جامی که هر هفته به آنها نزدیکتر می‌شود. در این مسیر چه یک اگر آنها استراتژی این فصل را به کناری نهاده و ببرد را با هر کیفیتی طلب کنند؛ حتی با گل مشکوک؛ در حقیقت آنها کمیت و جام را هدفتش بردن و رسیدن به ۳ امتیاز تثبیت صدرنشینی‌اش مانیفست خود را تغییر داده. آنچه در برابر نفت آبادان دیدیم، پرتزهای رنگ پریده از این رویکرد و استراتژی جدید بود. تیمی که تنها هدفش بردن و رسیدن به ۳ امتیاز بود و برای رسیدن به آن همه چیز خود را فدا کرد؛ از کیفیت گرفته تا حقیقت! یک گل مشکوک توسط ستاره این روزهای فوتبال ایران رامین رضاییان برای آنها پس بود و در بقیه اوقات بازی شاهد بودیم که سپاهان برخلاف تمامی بازی قبلی و روزهای دیگر، بازی را اداره کرد تا از گل قیمتی و ۳ امتیازی‌اش محافظت کند. آن هم برابر تیمی که از ابتدای فصل فانوس سقوط را در دست گرفته و از انتهای جدول تکان نخورده. برای سپاهان و مورایس بازی حالا فرق کرده. آنها می‌خواهند ببرند و قهرمان شوند؛ به هر قیمتی.

نگاه

سیاه و سفید به رنگ آبی

بهادر داداش‌زاده

هافبک اسبق پرسپولیس و استقلال

بعد از اتمام بازی‌های فیفادی، توجه همه طرفداران فوتبال در ایران به بازی‌های لیگ برتر است و بدون شک همه نگاه‌ها به این است که کدام تیم به‌عنوان قهرمانی خواهد رسید. طبیعی بود که سپاهان برابر نفت آبادان برنده شود چون این تیم اصفهانی در صدر جدول است و مقابل تیم پانزدهم جدول که همه تلاشش را کرد تا امتیاز بگیرد به پیروزی رسید. البته گل این تیم مشکوک بود و حتی اگر کارشناسان این گل را مردود بدانند در نتیجه تغییری ایجاد نخواهد شد. از آن طرف پرسپولیس در یک بازی بزرگ در رفسنجان برنده شد تا بار دیگر تفاوت تیمی که به شخصیت ماندن در کورس قهرمانی رسیده با حریفان خود مشخص شود. مس رفسنجان تیم خوبی است و این فصل عملکرد جالب توجهی داشته اما به کیفیتی نرسیده که بتواند در هفته‌های حساس پایانی مانع تیمی چون پرسپولیس شود و یحیی گل محمدی با وجود اینکه پورعلی گنجی و هنانوف دو مدافع خود را

نداشت، ولی برابر تیمی که کمتر از سایر تیم‌ها گل خورده بود برنده شد تا نشان دهد پرسپولیس می‌تواند تا هفته آخر مدعی قهرمانی باقی بماند. در تهران استقلال هم مقابل ذوب‌آهن در یک بازی خانگی حق اشتباه نداشت و در یکی از بازی‌های سخت خود برنده شد. مهدی تارتار بخوبی راه بازی برابر تیم‌های بزرگی چون پرسپولیس و استقلال را بلد است و پراحتی باج نمی‌دهد اما بازی بهتری را از سوی استقلال دیدیم و این تیم مرد برتری خود را گرفت. استقلال ثابت کرد که با پس نمی‌کشد و تا انتهای فصل برای رسیدن به جام قهرمانی تلاش خواهد کرد. البته این تیم بازی‌های سخت‌تری نسبت به سپاهان و پرسپولیس دارد ولی تیمی که قهرمانی می‌خواهد، باید در دیدارهای دشوار هم نتیجه بگیرد.

هر اندازه که شرایط استقلال درون زمین ایده‌آل است، در بیرون زمین و مدیریت شرایط انبسامانی دارند. حذف استقلال از آسیا اتفاق تلخی بود که نتیجه سوءمدیریت است. مقصر این اتفاق مدیرعامل، وزیر ورزش و دولت کنونی نیستند. مقصر سیستم غلط و فاسدی

است که در بستن قراردادهای خارجی از جمله استراماچونی اجازه داده تا دلان واسطه این قرارداد شوند. مدیرعامل وقت باشگاه باید دقت می‌کرد تا قراردادی که ضمانت پرداخت نداشت را امضا نمی‌کرد. اعضای هیأت مدیره هم نباید موافقت خود را با چنین قراردادی اعلام می‌کردند. متأسفانه چون جایگاه مدیرعامل شکننده است، او برای آنکه زمان بیشتری بماند، دست به چنین اقداماتی می‌زند. بعد از مدیرعاملی که با استراماچونی قرارداد بست، مدیران دیگری به استقلال آمدند اما هیچ‌کدام به این فکر نکردند که این ماجرا را حل کنند و حالا که کار بیخ پیدا کرده در حالی که در دوران مدیران عامل قبلی پول بسیار کمتری نیاز بوده تا این پرورده بسته شود ولی هیچ‌یک کاری نکردند تا استقلال در یک قدمی محرومیت قرار بگیرد. پول زیاد برای فوتبال تبدیل به آفت شده و فساد زیادی به همراه دارد. بالای ۱۰۰ میلیارد تومان بدهی استقلال به استراماچونی است و بعد از حذف از لیگ قهرمانان آسیا، کسر امتیاز و سقوط به لیگ پایین‌تر جرایمی است که می‌تواند دامن استقلال را بگیرد.

عالم بی‌عمل!

امیررضا همایون

روزنامه‌نگار

از تالیست‌ها گذشته تا بهار امسال زمان زیادی سپری نشده که اتفاقات را فراموش کنیم. پرسپولیس در تابستان سال گذشته فصل نقل و انتقالات بسیار خوبی را پشت سر گذاشت، فصلی که ستاره‌های مطرحی مانند علیرضا بیرانوند، مرتضی پورعلی گنجی و سایرین به این تیم اضافه شده‌اند تا بدین ترتیب بهانه فصل قبل یحیی گل محمدی که ناگامی را نتیجه کمبود ستاره می‌دانست، برای فصل جدید رفع شود. اوضاع اما هنوز تغییر نکرده و در پرسپولیس در روی همان پاشنه می‌چرخد. این تیم در فصل جدید با حضور ستاره‌های ریز و درشت در نتیجه‌گیری ناکام است و مسیر لیگ را افتان و خیزان طی می‌کند.

تیمی که به مانند گذشته برای رسیدن به پیروزی حتی مقابل ۱۰ نقره شدن هم چشم به دست داور برای پنالتی دارد. براستی اگر قرار بود پرسپولیس بری بردن تیم یک ۱۰ نقره به یک پنالتی مشکوک متوسل شود و برنامه تازه‌ای نداشته باشد و به مانند فصل گذشته نتیجه بگیرد خرید این همه ستاره چه معنی داشت؟

بی‌تردید یحیی گل محمدی به‌عنوان

نفر نخست نیمکت مهم شماره یک این شرایط است. مردی که به نظر انگاره‌های فنی‌اش برای پرسپولیس ته کشیده. روند پرسپولیس در فصل جاری و بویژه هفته‌های اخیر این فرضیه را فریاد می‌زند. نیاز تغییرات فنی در پرسپولیس اظهر من الشمس است. اتفاقی که اگر در هفته‌های سرنوشت‌ساز پیش رو رخ ندهد، یک فصل بدون جام و یک ناکامی دیگر در انتظار پرسپولیس خواهد بود.

البته نباید فراموش کرد که یحیی گل محمدی بیشتر برنامه‌های تیمش در فاز تهاجمی را پیرامون یورگن لوکادیا ستاره هلندی چیده بود اما جدایی ناگهانی

بازیکن هلندی تمامی نقشه‌های او را نقش بر آب کرد. جدایی لوکادیا یک شوک بزرگ برای پرسپولیس و یحیی بود اما از رفتن لوکادیا بیش از ۳ ماه می‌گذرد. آیا بعد از این همه مدت جای خالی لوکادیا وجود داشته باشد؟ پس سرمربی تیم چه کاره است؟ مگر نه آنکه پرسپولیس در نیم‌فصل برای پر کردن جای خالی لوکادیا، لئاندرو پریرای برزیلی را با صرف هزینه هنگفت به خدمت گرفت اما با حضور این برزیلی هم هیچ اتفاقی رخ نداد.

از همین رو باید سهم سرمربی تیم را در این باره بیشتر از همه دانست. مردی که با پیرا و سایر ستاره‌های ریزو درشت‌تن نتوانسته مشکل گلزنی پرسپولیس را بعد از یک فصل حل کند. پرسپولیس با این دست فرمان به روزهای روشن نمی‌رسد؛ آنچه بخش اصلی آن را باید به پای سرمربی و تفکراتش نوشت.